

ANÀLISI D'EXPERIÈNCIES I PROJECTES DE CENTRE SOBRE MULTILINGÜISME I PRÀCTICA EDUCATIVA

Carme Carbonell

Data intervenció: dijous 20 de novembre	Hora: 17.30 – 19.30	Auditori

La transformació poblacional que s'experimenta en barris de diferents ciutats produïda per l'arribada de nous habitants, durant l'última dècada, ha generat una nova dinàmica relacional i social que no pot quedar desvinculada de la resposta educativa. Així doncs, entendre que l'escola camina amb la societat ha de fer repensar també la seva funció docent, dissenyant intervencions dirigides a afavorir la cohesió social i la prevenció de situacions excloents.

Aquest objectiu es pot assolir a partir del **teixit de relacions** que apareixen quan el model d'intervenció es basa en les persones i en la seva interacció, a partir de la identificació d'espais d'intersecció i fent que **l'aprenentatge en xarxa** sigui l'element determinant per a l'obtenció d'una major efectivitat en les actuacions dissenyades.

Seria inacceptable, doncs, ensenyar llengua menystenint la riquesa que comporta la diversitat; i seria ingenu, al nostre entendre, donar-hi resposta socioeducativa només utilitzant estratègies per a fer comprendre la diferència, en tant en quan la llengua per ella mateixa és un element de diversitat.

No es pot oblidar que les escoles multilingües els alumnes i les seves famílies tenen la voluntat de convertir-se en ciutadans i ciutadanes de ple dret i deures. Essent així, només es pot considerar la diferència amb connotacions negatives si aquesta obstaculitza les relacions.

La resposta de l'escola haurà de contemplar, necessàriament, els mecanismes per no caure en l'aplicació de mesures que portin directament a l'exclusió, preveient en un primer moment una acollida integral, això és: prevenció, clima de centre, estructura de suport externa i projecció de la llengua d'ensenyament d'ús i comunicació, seguides d'altres intervencions, l'objectiu de les quals serà el voler conèixer i, també, el de deixar-se conèixer.

Potser per això, nosaltres ens fixem més en l'ús de les llengües en la relació que tenen amb el seu entorn sociocultural, en el qual hi conviuen diferents i diversificades comunitats lingüístiques. També sabem que és l'element que alimenta les xarxes i que fa créixer els alumnes en estatus social dins la comunitat d'acollida, que en el nostre cas és de parla catalana.

Per norma, l'objectiu últim a aconseguir dintre de les polítiques socials és la integració, entenent-se com a l'element que unifica. Tota manera, per a nosaltres que treballem en un entorn que agrupa 22 nacionalitats diferents resulta difícil determinar qui integra a qui i a què integrem. Fins ara no hem trobat resposta, però sí podem explicar com fer que els alumnes estrangers vagin prenent consciència que l'aprenentatge de la llengua els fa sentir participants d'un nou grup, la majoria de membres del qual han après també la mateixa llengua que fa de pont entre llengües i entre cultures, com element cohesionador i de valor en la comunitat d'acollida.